

BAROKNA PODMORNICA

Ta podmornica plavi između potopljenih gradova koji leže kao nekakvi šareni geološki slojevi, kao spljeskane gomile sedimentnih stena, koje su, kao što se zna, nastale taloženjem. Spiralne ljuske od velikih puževa, džinovske sedefne školjke – ali ne, to su ostaci nekadašnjih palata i trijumfalnih kapija, pomalo zaobljene od morskih struja što prolaze kroz nekadašnje ulice. Podmornica ima čudne izrasline sa svih strana – neku vrstu hvataljki koje se mogu uvući i opet izvući, u slučaju kad se ukusni morski crvi pojave iz peska gde žive. Tras – i crv biva uvučen u podmornicu! Tras – i njegova čaura, koja je nesvarljiva, izleće opet nazad! Iznad podmornice ima teleskopa, žiroskopa, a na krajevima vuku se i dve slušalice, neka vrsta stetoscopa. A periskop, gde je periskop? Nije moguće da je periskop zaboravljen! Ali je zato pak komandna kula barokno ukrašena s mnoštvom arhitektonskih detalja, raskošnih balkona pa čak i ponekom statuom.

Tako može lepo da se sedi i da se, u toplim letnjim večerima, uživa u beskrajnosti morske pučine. Ali ko da misli na uživanje u ovakvim kriznim vremenima!

PROBLEM SA IDENTITETOM

(Harmsu u čast)

Izašao pisac Danil Harms iz kuće. A k njemu, ulicom, eto – milicionara. Zastaje milicionar i obraća se Harmsu:

– Da li ste vi, građanine, Danil Ivanovič Juvačov?

– Ne, kaza on. Ja sam pisac Harms.

– Dobro, reče milicionar i ode.

„Ako me zaustavi još jedan milicionar i pita da li sam pisac Harms, reći ću mu da nisam – ja sam građanin Juvačov“, pomisli Harms.

Ali on, potom, sreće još trojicu milicionara i niko ga ništa nije pitao.

I tako Harmsu prođe ostatak dana relativno mirno. Pri tom ga je brinulo samo to što ga boli zub.

(S makedonskog preveo Duško Novaković)